

Enige aspecten over Sorath, de zwartste demon, de antichrist.

Er zijn in de wereld/de kosmos, naast God onze Schepper, en vele engelenhiërarchieën en goden, nog vier machten werkzaam (zij worden Gods zonen genoemd), te weten Ahriman, Christus (in het midden), Lucifer, alsmede de werkelijke antichrist Sorath, een Asurische Macht. Zie eventueel voor meer informatie op mijn site over Lucifer, Ahriman en Christus: <http://www.spiritueelastroloog.nl/lezingen-en-artikelen/Lucifer,%20Christus,%20Ahriman%20-%20Paul%20Wink.pdf>
alsmede: <http://www.spiritueelastroloog.nl/lezingen-en-artikelen/Man-vrouw,%20scheppingsverhaal%20-%20Paul%20Wink.pdf>

In dit artikel ga ik voornamelijk door op de werkzaamheid van de echte antichrist Sorath. De geestwet luidt dat achter iedere stofopenbaring een geestkracht staat, die daar dus mee verbonden is. Zo heeft iedere geestkracht een intentie, een soort kwaliteit van openbaring. Bijvoorbeeld God en Christus openbaren de Wil, Algoedheid en Liefde. Zie voor Ahriman en Lucifer voornoemde artikel op mijn site. Alsmede voor de werkzaamheid van de vele engelenhiërarchieën, zie op mijn site de lezing uit de 'volkszielen' van Rudolf Steiner.

Sorath is een gevallen Archaiëngel op de eerste aardebol, te weten Saturnus genoemd, waar de schepping voor de mensheid begon en het fysieke lichaam van nu toen aangelegd is in ontwikkeling. Daarom is ons fysieke lichaam het oudste lichaam dat wij bezitten. Saturnus was louter een warmtewereld. Daarna ontwikkelde op de tweede Aardebol, de Zon genoemd, ons etherische lichaam. Op de derde Aardebol, de Maan genoemd, ons astrale lichaam. En op de vierde Aardebol, de Aarde, wordt ons -Ik- gevormd opdat wij een authentieke persoonlijkheid kunnen worden, die (grotendeels) zelfstandig kan kiezen hoe zijn leven vorm te geven. (Ahriman, als Aartsengel, is gevallen op de 2^e Aardebol, en Lucifer, als Engel, op de 3^e bol). De getalswaarde van het Kwaad, het Beest, Sorath is 666: $th(a) - r - o - s, = 400+200+6+60$.

Sorath heeft tot taak in de kosmos het ex- en imploderen van allerlei stelsels e.a. te regelen. Hij is dus de geestkracht achter alle kosmische beweeg, en is daar 'goed' en op zijn plaats. Conform de wet van Mani, dat het kwade gewoon het goede is maar op de verkeerde plaats en/of verkeerde tijd. (Krijg je een week na je verjaardag van je partner je cadeautje omdat hij het vergeten was, dan is de plaats goed, maar de tijd niet, zodat je het niet echt goed ervaart). Sorath is dus 'goed' met zijn werk in de kosmos. Maar God verordeneerde dat Sorath niet op aarde werkzaam mag zijn in de zielenmens. Dit mogen Lucifer, Ahriman en vooral Christus. Dus als Sorath kans ziet zich enigszins met de mens te bemoeien, dan is hij altijd het kwaad! De hele schepping draait om de mens! Zie hiervoor op mijn site: 'Scheppingsverhaal'. Daarom willen alle machten zich zeer sterk bemoeien met onze ontwikkeling. Sorath kan hooguit in het ethervoertuig van een mens doordringen, hetgeen hij dus altijd probeert. (Net zoals Ahriman en Lucifer proberen de zielenmens onder hun invloed te krijgen. Zie bijv. de Simarillion van Tolkien waar Sorath is Melkor, Ahriman is Sauron, en Lucifer is Fëonor). De tegenmachten Ahriman en Lucifer hebben ieder nog een eigen agenda met de mensheid, kortgezegd willen zij, ieder voor zich, de mensheid als een god leiden (dit wordt dan lijden). Maar Sorath kan alleen vernietigen zodat zijn werkzaamheid op aarde *altijd* vernietiging is. Na lange zwart-magische procedures op aarde is het Sorath gelukt een aantal mensen te overschaduwen. Bij uitstek Hitler! Zie (hieronder) hoe Sorath werkt in Hitler: vernietiging! Zie eveneens op mijn site het artikel over de Islam om te zien hoe Sorath werkt als Lucifer zijn vernietigingskracht 'leent', en zie ook mijn artikel over Corona om te zien hoe Ahriman Soraths vernietigingskracht 'leent', waardoor o.a. Covid 19 lieverlee sorathisch is geworden. **Paul Wink** (Note: in dit artikel ben ik expres niet ingegaan op de zwart-magische praktijken)

Uit het boek de Slavenstaat van Albert Speer diverse passages.

Verzameld, en soms in andere volgorde geschreven, door Paul Wink, dec. 2020

Hitler had in de tweede fase van de oorlog twee oorlogsdoelstellingen:

Hij wilde Rusland militair overwinnen, en de joden vernietigen, of om zijn terminologie te gebruiken, 'uitroeien'. Het antisemitisme vormde, tijdens de jarenlange strijd van Hitler om politieke macht te veroveren, het kernstuk van al zijn toespraken en activiteiten.

Voor de keus geplaatst, besloot Hitler toch tot de uitmoording van de joden.

Op een conferentie van gowleiders in oktober 1943 in Poznan beloofde Himmler deze hoogste partijleden dat nog voor het eind van dat jaar alle joden tot de laatste man zouden zijn vernietigd, zonder uitzonderingen.

Bij alle kwesties die direct of indirect met het lot der joden hadden te maken, was van mededogen geen sprake. Het was daarbij zelfs bijna onmogelijk uitzonderingsmaatregelen te treffen; bij elk eigenmachtig optreden in die zin dreigde direct levensgevaar. Van vooraanstaande partijmensen werden zelfs enige fouten, onbetrouwbaarheid en corruptie door de vingers gezien, maar nimmer enige sympathie of opkomen voor joden.

Goebbels schreef in zijn dagboek dat Hitler zijn optreden in het jodenvraagstuk goedkeurt en hem de uitdrukkelijke opdracht heeft gegeven Berlijn van alle joden te zuiveren. Hij geeft mij de opdracht niet te rusten vóór op het hele Duitse rijksgedebied geen jood meer te vinden is.

Hetgeen Goebbels schreef in zijn dagboek - over de sympathie van velen uit het volk voor joden - maakt duidelijk dat door de oorlogsontberingen de afkeer van de bevolking tegen de anti-joodse maatregelen nog was versterkt. Het waren waarlijk niet alleen de 'betere kringen' of vooral de intellectuelen die geen begrip konden opbrengen voor de Duitse antisemitische politiek en zelfs voor een deel de kant van de joden kozen, zoals Goebbels dat verwoordde.

Maar Himmler had evenwel toch een eigen dubbele agenda omdat hij ook duizenden joden in de SS fabrieken nodig had. Dat tweeslachtige optreden van de man die verantwoordelijk was voor het uitmoorden van de joden, maar tegelijkertijd zelf die uitroeiingspolitiek voortdurend doorkruiste, doet mij vermoeden dat niet Himmler de drijvende kracht was achter de moord op de joden, maar dat die eerder moet worden gezocht bij Hitler, Goebbels en Bormann, die van haat vervulde motor.

Hitlers bevelen stonden bij de meesten boven alle humanitaire overwegingen, die overigens toch al lang waren onderdrukt door de jarenlange inwerking van het nationaal-socialisme en de talrijke leuzen, bijvoorbeeld dat alles goed was zolang dit het volk ten nutte kwam.

Wij stonden naast Hitlers invloed dus ook onder de betoverende techniek der massamedia.

Hitler was in zo hoge mate de belichaming van zijn eigen politiek, en al zijn medewerkers hadden zo vergaand hun eigen wil verloren, dat telkens weer de doorslag werd gegeven niet door politieke overwegingen, maar door de persoon Hitler.

Het was Hitlers wil die over de gang van zaken besliste.

Leuzen als "Führer beveel en wij volgen", en "De Führer heeft altijd gelijk!" hadden een hypnotische werking, vooral op de mensen naast Hitler.

Men leek overgeleverd te zijn aan Hitlers wil, en steeds meer het geweten en het morele evenwicht volkomen te verliezen, waarbij velen de indruk maakten vooral later in de oorlog psychisch volledig uitgeput te zijn. Bij mijn terugblik lijken velen kil en meedogenloos. Maar

degenen die ik van vroeger ken waren aanvankelijk meestal normale, vriendelijke mensen, en vaak bereid om voor een ander iets goeds te doen.

De hoge partijfunctionaris kon zich niet meer losmaken uit zijn eigen systeem, waarin hij zelf gevangen zat. Hij was zich niet meer bewust van de morele deformatie waarin hij was vervallen door het dagelijks gebeuren in het ogenschijnlijk zo goed geordende en in de wet vastgelegde gevangenisbedrijf van het Derde Rijk. Door de *schijnbare* rechtmatigheid van het regime kwam hij er niet toe de volstrekte onrechtmatigheid van de gebeurtenissen tot zijn bewustzijn te laten doordringen. De morele gevoeligheid van het individu raakte mettertijd afgestompt, men werd brutaal en meedogenloos. (Note Paul: zie mijn bijlage over Sorath).

Binnen bepaalde grenzen was het ook in het Derde Rijk mogelijk zelfstandig en uit eigen verantwoordelijkheid te handelen. Het was een element in de structuur van dit bevelssysteem dat bevelen weliswaar moesten worden uitgevoerd, maar dat daarbij allerlei varianten mogelijk waren, die de enkeling de vrijheid boden harder of zachter op te treden. (Note Paul: hierdoor kon ook veel inventiviteit, talent benut worden door de inbreng van eigen initiatief).

Dat ik (Speer) mij onttrok aan de morele verantwoordelijkheid voor de dwangarbeiders was de definitieve bevestiging van een verharding die mij al jaren in haar greep had.

Evenmin mogen de inspanningen om nog bruikbare arbeidskrachten door verbetering van hun omstandigheden in leven te houden de ogen doen sluiten voor het feit dat tegelijkertijd **miljoenen** mensen systematisch in de vernietigingskampen werden vermoord.

Tijdens een bespreking van 20 tot 22 september 1942 gaf Hitler het bevel om alle nog bij wapenfabrieken in het rijk werkende (honderdduizenden) joden naar de concentratiekampen in het oosten te deporteren. (Hierdoor liepen diverse wapenfabrieken e.a. in de problemen; zoals generaal-gouverneur Frank beklagde na een onzinnige SS-actie dat het arbeidsproces wordt bemoeilijkt als plotseling het bevel komt dat alle joden moeten worden vernietigd).

Het was werkelijk absurd vanwege ons enorm tekort aan goede arbeidskrachten om vele miljoenen arbeiders te vermoorden in plaats van hen te laten meewerken aan de productie. Juist van joden met hun opmerkelijk hoge intelligentie had men snel geschoolde arbeiders kunnen maken. Alle bedrijfsleiders verklaren dat de joden uitstekende arbeidskrachten zijn, die gelijkwaardig zijn aan geschoolde arbeiders. De bedrijfsleiders vrezen dat ze om dezelfde productie te verkrijgen voor elke jood zeker twee Polen zouden moeten hebben. Sommige bedrijven rapporteerden dat de prestaties van vrouwelijke joodse arbeidskrachten zo goed waren dat zij voortdurend aandrongen op toewijzing van grotere aantallen.

In februari 1944 verklaarde Himmler nogmaals voor een groep generaals dat de 'uitroeiing van joden in Duitsland in het algemeen en in de door Duitsland bezette gebieden voltooid' was. Op 21 juni zegt hij voor een aantal generaals: "Het is goed dat wij de moed hadden om de binnen ons bereik zijnde joden uit te roeien". De term 'Aktion Reinhardt' was de codenaam voor de midden 1943 lopende actie tot massale jodenvernietiging.

(Bijvoorbeeld op 3-11-1943 werden in 11 uur tijd door de SS in groepen van tien personen in totaal 17.000 joden doodgeschoten. Het waren allemaal arbeidskrachten uit de Oostindustrie.)

Gerald Reitlinger stelt het aantal vermoorde Poolse joden op ongeveer 2.500.000. Echter uit rapporten van de hoofdafdeling Arbeid en andere bronnen kan men concluderen dat het dodental hoger ligt, en overeenkomt met het onderzoek van Roal Hilberg, te weten **3 miljoen**. (Vele joden waren namelijk niet geregistreerd o.a. door de desintegratie van Polen).

Een exact overzicht van het aantal joden dat tot het eind van de oorlogshandelingen werd tewerkgesteld in concentratiekampen binnen het Duitse Rijk is er niet. Tuvia Friedman schreef op 19-5-1970 dat 200.000 joden de kwellingen van de slavernij hebben overleefd. Het is duidelijk dat ik (Speer) er geen idee van had dat juist in de maanden vanaf begin 1944 in de concentratiekampen honderdduizenden joodse arbeidskrachten werden geliquideerd. Bijvoorbeeld alleen al van 17-6-1944 tot 30-6-1944 hadden de SS totaal 381.661 joden naar het vernietigingskamp Auschwitz getransporteerd.

Overall komt het voor dat morele gevoelens worden onderdrukt. Binnen mijn (Albert Speer) ministerie voor Oorlogsproductie werd de mens slechts als een productiefactor gezien, net als tanks, staal e.a. in cijfers te vatten zijn. In de totalitaire staat van het Derde Rijk werd de mens gedegradeerd tot een oud vod of een nummer. Over aller lotsbestemmingen werd beslist aan het schrijfbureau. De gegeven situatie van dictatuur en oorlog wakkerde dit alles tot het uiterste aan.

De verharding tegenover de werkelijkheid nam door de enorme bombardementen en duizenden slachtoffers zeer sterk toe. Ook bij de Geallieerden werden door berichten over de misdaden in de Duitse concentratiekampen morele bedenkingen tegen het bombarderen van de burgerbevolking in de Duitse steden uitgeschakeld.

Ik zou alleen willen doorgronden hoe een dergelijk onmenselijk denken mogelijk wordt. Het is dan ook onjuist de SS te brandmerken als de enige belichaming van het kwaad. (Note Paul: zie hierover mijn bijlage over Sorath, de grootste demon, de echte Antichrist). In hoeverre zou ikzelf (Speer) op een andere post onder Hitler zelf gruwelijke dingen hebben bevolen omdat Hitler daartoe opdracht had verstrekt?

Himmler maakte een vriendelijke en gereserveerde indruk, had goede manieren, maar hij vermeid in de persoonlijke omgang de krachttermen uit zijn toespraken, vooral met betrekking tot de uitroeiing van de joden. Was hij een geboren voorbeschikte misdadiger, een massamoordenaar die miljoenen joden vermoord heeft? Volgens mij komt dit voornamelijk door de corrupte geperventeerde onmenselijke moraal. Ik (Speer) geloof zelfs dat Himmler, zonder aarzelen, Hitler ook bij een volkomen tegengestelde ideologie had gevolgd. Het blijft voor mij een psychologisch raadsel hoe zo iemand, en komend uit een goed milieu, door de invloed van Hitler zo'n persoon geworden is, zo'n gedaanteverwisseling onderging.

Er is nu nog steeds (1980) overal een ethisch verval gaande, zowel in de bureaucratie als in de technocratie. Bezeten door prestatiedrang, verloren in persoonlijke eerezucht, neigt men ertoe menselijke ontwikkelingen te beoordelen vanuit het technocratische perspectief van de doelmatigheid. (Note Paul Wink: dit is bij uitstek de werkzaamheid van de tegenmachten Lucifer en Ahriman, zie hierover op mijn site het bedoelde artikel).

De reden om mijn boek de Slavenstaat te noemen is omdat ik de mening ben toegedaan dat als Hitler de oorlog gewonnen zou hebben, Duitsland een slavenstaat geworden zou zijn met meer dan 14 miljoen gevangenen in Himmlers concentratiekampen (dit is gebaseerd op de bouwplannen van Himmler voor zijn concentratiekampen), die als dwangarbeiders moesten werken voor het economische imperium.

Hitler was op de hoogte van deze plannen en stemde ermee in, en hij zei eens in besloten kring dat Himmler "einmal der grösste Unternehmer wird!"

Zelf denk ik dat Hitler zijn sorathische opdracht: het vernietigen van het goddelijke IK in de mens c.q. de totale wereld ('verschroeiide aarde') had geprobeerd uit te voeren. Paul Wink